

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sanayi İşçileri Bülteni

**Köle değil işçiyiz,
örgütlüysek güçlüyüz!**

**İşçi Bülteni Özel Sayı: 444
Fiyat 25 Kr. Mayıs 2009**

SERMAYENİN KRİZİ SÜRÜYOR!
1 MAYIS RUHUyla
MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM

Toros Tarım işçilerinin grevi sona erdi İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Türk-İş'e bağlı Petrol-İş Sendikası Mersin ve Adana şubelerinin örgütlü olduğu Toros Tarım İşletmeleri'nde 7 Nisan günü greve çıkılmıştı.

Mersin ve Ceyhan gübre fabrikalarında çalışan Petrol-İş üyeleri 15 Aralık 2008 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde uzlaşma sağlanamaması üzerine greve çıktılar.

TİS masasında patron tarafıyla iki kez bir araya gelen Petrol-İş Sendikası; patronun iki işletmede de ayrı ayrı sözleşme yapılması, kapsam dışının genişletilmesi ve her iki yıl için sıfır zam dayatmasıyla karşılaştı. Patronun iki işletmede ayrı ayrı sözleşme imzalanması talebini kabul edebileceklerini, ancak kapsam dışı ve sıfır zam dayatmasını kabul etmeyeceklerini belirten Petrol İş, 2008 yılı enflasyon oranı olan 10.6 oranında bir artışın kabul edilmesi halinde sözleşme imzalayabileceğini patron tarafına bildirdi. Patronun olumsuz cevap vermesi üzerine grev başladı.

Krizi bahane ederek, Petrol-İş üyelerine ücret ve sosyal haklarda iki yıl için hiçbir artış yapmama dayatmasında bulunan Toros Tarım patronu, "kapsam dışı" çalışan sayısını genişleterek sendikal örgütlülüğü tasfiye etmeye yeltendi.

Asalak patronun küstahça saldırısına karşı Petrol-İş Adana Şubesi'nin örgütlü olduğu Ceyhan Gübre Fabrikası'nda 122 sendika üyesi greve çıkarken, Mersin şubesinin örgütlü olduğu Mersin Gübre Fabrikası'nda ise 138 sendika üyesi işçi greve çıktı.

Toros Gübre işçilerinin 33. gündür sürdürdükleri

grev, 9 Mayıs günü 2 yıl geçerli olacak toplu iş sözleşmesi (TİS) imzalanarak bitirildi. Anlaşmaya göre kapsam dışına yüzde 10 verilirken, sendikal işçiye yüzde 7 verildi. Sendika tarafından yapılan açıklamada; % 0 zam yerine %7 zanda anlaşma sağlandığı, sosyal haklarda 1. yılda %6 oranında artış sağlandığı, ücretsiz izin dayatmasının ise patron tarafından geri çekildiği belirtildi.

Yaşanan süreç işçi sınıfının çıkarlarını gözetmeyen sendika yönetiminin işçilerin karşı çıkmalarına rağmen böyle bir anlaşmayı imzaladıklarını ortaya koyuyor. İşçiler, kendi sınıf çıkarlarını savunmak için taban örgütlülüğünü yaratmalıdırlar. Unutulmamalı ki, işçi sınıfı hem asalak patronların saldırılarına hem sendika ağalarının ihanetlerine karşı örgütlü direniş sergileyemediği sürece ihanete uğramaktan kurtulamaz.

Adana Sanayi İşçileri Derneği

Tel: 429 51 82

si_der@hotmail.com

1 Mayıs ruhuyla sermayenin saldırılarına karşı direnişi büyütelim!

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı geride bıraktık.

Sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmin yaşadığı krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için saldırıya devam ettiği bir süreçte kutlanan 1 Mayıs'ta, işçi sınıfı kendi şiar ve talepleriyle alanlara çıktı. Ülkenin dört bir yanında alanlara çıkan işçi ve emekçiler faturayı ödemeyeceklerini, daha iyi bir dünyada yaşamak için mücadelenin süreceğini haykırdı.

Türkiye'nin ve dünyanın dört bir yanında milyonlarca işçi ve emekçi sınıfsız, sömürsüz bir dünya talebiyle alanlara çıktı. Sadece Türkiye'de alanlara çıkanların sayısı 300 bini aştı. Bu bile içinden geçtiğimiz süreçte işçi ve emekçilerin mücadele istek ve çabalarını göstermeye yetiyor. Devletin tehdit, şantaj ve terörüne karşı militanca direnen işçi ve emekçilerin, polis/asker barikatlarına rağmen Taksim'i kazanabilmesi aynı iradenin ürünüdür.

Bu 1 Mayıs işçi sınıfı ve emekçiler için kazanılmış bir 1 Mayıs'tır. Ancak sadece yılın bir gününde alana çıkmanın ve hakkımız olanı istemenin yeterli olmayacağını bilmemiz gerekiyor. Eğer hakkımız olanı almak istiyorsak, sınıfsız ve sömürsüz bir dünyada yaşamak istiyorsak 1 Mayıs'ı 2 Mayıslar'a taşımalı, her gün aynı mücadele azmi ve hak alma bilinciyle işçi sınıfının kurtuluşu davasında yerimizi almalıyız. Ancak o zaman bu kokuşmuş sömürü düzenine "dur" diyebiliriz. Ancak o zaman bize reva görülen bu onursuzca yaşama "dur" diyebiliriz.

Henüz bunu yapamadığımız için her gün yanı başımızda işçi kardeşlerimiz hak gasplarına maruz kalıyor, işten atılıyor. Sadece 2008 Eylülü'nden bu yana bir milyona yakın işçi kardeşimiz işsizler ordusuna katıldı. İşçi sınıfı olarak, sermayenin bu pervasız saldırı furçasına dur diyemezsek 2010 yılının ortalarında işsiz sayısının 10 milyona ulaşacağı hesaplanıyor.

Asalak patronlar ve onların hizmetindeki rejimin saldırısından Adanalı işçi ve emekçiler payına düşeni fazlasıyla alıyor. **Şakirpaşa** ve **Karşıyaka** sanayi sitelerinde, **Keresteciler Sitesi**'nde. OSB ve Mersin yolu üzerindeki pek çok fabrikada işçiler ayarlanmıyor.

alamıyorlar. İşten atılma tehdidinde maruz kalan işçiler bu hak ve ücret kaybına karşı sessiz kalıyorlar.

Bizler 1 Mayıs ruhuyla fabrikalarımızda, atölyelerimizde, çalıştığımız sanayi havzalarında mücadele etmezsek, yani yaşamımızın her anında hakkımız olan için dövüşmezsek ne haklarımızı savunabilir ne de yeni kazanım elde edebiliriz.

İnsanca çalışma koşulları, insanca yaşamaya yeten bir ücret, iş güvenliği, sigorta gibi en temel haklarımızı kazanabilmek için tabandan başlayarak direnişi büyütmeliyiz. Fabrikamızda yanı başımızdaki işçiyle, sanayi bölgesinde diğer işçi kardeşlerimizle her an birlik ve dayanışma içinde olabilmeliyiz. Kendi atölyemizden başlayarak elimizin, sesimizin ulaştığı her yerde işçi kardeşlerimizle bir araya gelebilmeliyiz.

Bizi sömüren bir avuç asalak ve onların düzenine karşı birlik olamazsak hiçbir şey kazanamayız. Aksine içinde bulunduğumuz durum daha da kötüleşecek. Bugüne kadar sırtımızdan servet biriktiren patronlar sınıfı, bize reva görülen yoksulluğu ve sefaleti daha da derinleştirmek için saldırılarını arttırıyor. Bir avuç asalağın bizim kanımızı emmesine dur deme zamanıdır artık! Emegimizin karşılığını gasp edenlerden hesap sorma zamanıdır artık! Karşımızdaki bir avuç asalak ve onlara hizmet eden devlet örgütlüdür. Biz örgütlü olmadığımız içindir ki, yaşadığımız bunca zulüm yoksulluk. O halde yapmamız gereken düzenin saldırılarını püskürtebilmek için örgütlü, militan, birleşik mücadeleyi yükseltmektir. Bu mücadele, sömürü ve kölelik düzenini tarihin çöplüğüne atabilecek güçtür. Bu mücadele, sömürü ve kölelik düzenini tarihin çöplüğüne atabilecek güçtür. Bu mücadele, sömürü ve kölelik düzenini tarihin çöplüğüne atabilecek güçtür. Bu mücadele, sömürü ve kölelik düzenini tarihin çöplüğüne atabilecek güçtür.

SİDER 1 Mayıs'ta kavga alanındaydı...**“Köle değil işçiyiz örgütlüysek güçlüyüz!”**

Adana Sanayi İşçileri Derneği (SİDER) olarak Nisan ayı ile birlikte 1 Mayıs çalışmalarına başladık. 19 Nisan günü BDSP'nin düzenlediği piknik öncesinde planlı ve yoğun bir çalışma yürüttük. Piknik davetiyelerini çalışma alanlarımızda çok yaygın bir şekilde kullandık ve çok sayıda işçiyi pikniğimize çağırdık. Ön hazırlık sürecinde birçok işçinin evini ziyaret ettik. Gerek çalışma alanları olan sanayilerde ve fabrikalarda, gerekse yaşam alanları olan evlerinde işçilere çalışmamızı taşıdık. Anlamli bir işçi katılımı sağladığımız pikniğimiz çok başarılı geçti.

1 Mayıs pikniğimizin ardından kalan süreyi planlamak ve 1 Mayıs alanına güçlü bir çıkış sağlamak için işçilerle toplantı düzenledik. Farklı sanayi sitelerinden ve farklı sektörlerden katılan işçilerin konuşmalarıyla zenginleşen işçi toplantımızın sonunda görev dağılımı yaptık. Kereste, plastik, inşaat ve kargo işçilerinin yazılarının da olduğu **Sanayi İşçileri Bülteni**'nin Nisan sayısının dağıtımını gerçekleştirdik. 1 Mayıs çağrımızın da yer aldığı bültenimizi **Şakirpaşa Metal Sanayi, Karşıyaka Sanayi, Keresteciler Sitesi ve Mersin Yolu** üzerinde bulunan fabrikaların işçilerine ulaştırdık. Bunun yanında ayladır ücretlerini alamayan **Akdeniz Fiberglass ve Yılsan Çuval** gibi fabrikaların işçilerine de bültenimizi ulaştırdık. Yüzlerce işçiyle birebir temas kurma olanağı bulduğumuz işçi bülteni dağıtımlarımız oldukça verimli geçti. Dağıtımlar sırasında işçilerle birebir sohbetler ettik. Genel bir hoşnutsuzluğun ve öfkenin olduğunu gözlemlediğimiz konuşmalarda örgütlü mücadelenin önemi üzerinde durduk.

Güçlü bir ön hazırlık ile 1 Mayıs'a!

Yoğun bir emek harcadığımız 1 Mayıs çalışmasıyla çok sayıda işçiye ulaştık. İşçi ilişkilerimizle bağlarımızı geliştirdik. Alanda taşıyacağımız kızıl bayrakların ve bayrak sopalarının hazırlanması. 1 Mayıs alanına gitmek için araç tutulması gibi teknik hazırlıkların tamamını işçi arkadaşlarla birlikte yaptık.

1 Mayıs günü saat 14.00'da Mimar Sinan Açık Hava

Tiyatrosu önünde miting başladı. Mitinge “Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!” şiarlı Adana Sanayi İşçileri Derneği (SİDER) imzalı pankartımızla katıldık.

50 kişilik kortejimizle geçen seneyi aşan bir katılım sağladık. SİDER pankartı arkasında Organize Sanayi, Şakirpaşa Metal Sanayi, BOSSA, Adana Çimento, metal, inşaat, kargo işçileri yer aldı.

Alanın en çok ilgi çeken ve en coşkulu kortejlerinden biri olan SİDER kortejinde kızıl bayraklarımızla yürüdük. Yürüyüş boyunca “Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!”, “Sigortasız tek bir işçi kalmayacak!”, “Krizin yükü patronlara!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Yaşasın 1 Mayıs!”, “Her yer Taksim, her yer direniş!” sloganları sıklıkla atıldı.

Devrimci sınıf çalışmamız güçlenerek sürecektir, işçi sınıfını devrimci partisiyle buluşturma çabamız kararlılıkla devam edecektir.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org> Adana Sanayi İşçileri Derneği (SİDER)

1 Mayıs Adana'da binlerce işçi emekçinin katılımıyla kutlandı!

Sermayenin saldırılarına karşı birleşik mücadeleye!

1 Mayıs'ta, Adana'da saat 13.00'dan itibaren Mimar Sinan Açık hava Tiyatrosu önünde toplanan işçiler ve emekçiler, saat 14.00'da kortejler oluşturarak mitingin yapılacağı Uğur Mumcu Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. İki koldan gerçekleştirilen yürüyüşte ilk kolda başta DİSK korteji, diğer kolda Türk-İş korteji yer aldı.

Türk-İş, DİSK ve KESK'e bağlı sendikalar, ATO, ÇHD, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, devrimci örgütler ve reformist partiler 1 Mayıs'ta yerlerini aldılar.

Tüm kortejler alana girmeden mitingin başlamayacağı kararlaştırılmış olmasına rağmen kortejlerin bir kısmı alana girmeden önce miting saygı duruşuyla başlatıldı. Enternasyonal Marşı'nın çalındığı saygı duruşunun ardından tertip komitesi adına hazırlanan basın metninin okunmasına geçildi. Basın metni KESK dönem sözcüsü ve Eğitim-Sen Adana Şube Başkanı Güven Boğa tarafından okundu.

“Sermayenin saldırılarına karşı birleşmek önemli”

Boğa, 1 Mayıs'ın tarihsel önemine değinerek başladığı konuşmasına işçi sınıfı ve emekçilerin yaşadığı güncel saldırılarla devam etti. Türkiye işçi sınıfının 1 Mayıs geleneğini anlatarak devam etti. Krizle ilgili olarak yapılan açıklamalardan sonra son dönemde bölgemizde yaşanan gelişmelere ilişkin şunlar söylendi:

“Petrol-İş Sendikası'na üye 120 Toros Gübre işçisi, işverenin uyguladığı %0 zammın dolayı grev yapıyor; Mersin Serbest bölgede TÜMTİS üyesi işçiler sendikal örgütlülük için ayağa kalktı ve aylardır direniyorlar; İncirlik'te çalışan 260 Makyal-Erka işçisinin aylardır ödenmeyen paraları işveren tarafından gasp edildi, Adana Numune Hastanesi'nde çalışan 155 taşeron işçisi anırsızın kapı önüne konuldu, sözleşmeli

hemşireler işlerinden atıldı.

Çocuk cehennemine dönen Adana'da örgüt üyesi olmadığı halde örgüt adına suç işledikleri gerekçesiyle ceza alan çocukların ardı arkası kesilmiyor. Adana'da gösterilere katıldıkları gerekçesiyle yargılanan 24 çocuğa toplam 195 yıl 4 gün hapis cezası verildi. Çocuklara verilen hapis cezalarında, bir çocukta bulunan sapan ve 9 bilye ile polis tutanakları delil olarak kabul edildi. Tuzla tarım işçilerinin yaşam koşulları bir türlü iyileştirilmedi. Aksine suları ve elektrikleri kesilerek göçe zorlandı. Kamu emekçilerine dönük saldırılar, ders ücreti gaspı, sözleşmelilik, norm kadro vs. artarak sürüyor. Çiftçi feryat ediyor. Adana ve Mersin'de işsizlik oranı açıklandı. Her 4 kişiden biri işsiz. Yoksulluğa, açlığa, işsizliğe, sermaye saldırılarına karşı birleşmek önemli. Genç işçilerin örgütlenmesi, hareketin birleşmesi ve örgütsüz kesimlerin hak için mücadeleye atılması için sendikalara büyük görevler düşüyor...”

Tertip Komitesi adına yapılan konuşmanın ardından müzik dinletisine geçildi. MKM bünyesinde faaliyet gösteren müzik gruplarının dinletisinin ardından miting halaylarla sona erdi. Mitinge yaklaşık 8 bin işçi ve emekçi katıldı.

İşçi sınıfı devrimcileri mitingde “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için mücadeleyi yükseltelim!/BDSP”, “Sosyalizm kazanacak!/Kızıl Bayrak”, “Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!/Ekim Gençliği”, “Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!/SİDER” pankartlarıyla katıldılar. Kortejde kızıl bayrakların dışında işçi sınıfı ve emekçilerin taleplerini yansıtan, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu ifade eden çok sayıda döviz taşındı.

Sermayenin krizinin giderek derinleştiği ve bu krizin faturasının işçi sınıfı ve emekçilere ödettildiği bir dönemde Adana'da kitlesel bir 1 Mayıs mitingi

gerçekleştirildi.

İşçilerden 1 Mayıs gözlemleri...

Fabrikalarda, atölyelerde mücadeleyi büyüteceğiz!

İşçilerin ve emekçilerin bayramı olan 1 Mayıs Adana'da da kutlandı. Biz bu 1 Mayıs'a 1 Mayıs ruhuyla, birlik mücadele dayanışma gününün ruhuyla hazırlandık. Krizin faturasını ödemeyi reddetmenin gerekli olduğu bilinciyle hep bir ağızdan haykırdık sloganlarımızı. Bununla da kalmadık, taleplerimizi de sıraladık hep bir ağızdan açılan SİDER pankartı arkasında.

Bu baskı ve sömürü düzeni devam ettikçe işsizlik, işten çıkarmalar sürdükçe, ücretsiz izinler oldukça biz işçi emekçilere kurtuluşun ancak mücadele ile geleceğini anlatmaya devam edeceğiz. Fabrikalarda, atölyelerde, sanayi havzalarında bayraklarımızı daha yukarı kaldırmaya, pankartlarımızı taşımaya devam edeceğiz.

1 Mayıs'tan sonra da 1 Mayıs ruhuyla adım adım ilerlemeye devam edeceğiz. SİDER pankartı arkasında 50 kişilik bir katılım sağladık. Bu gücü büyütmek bizlerin çabasına bağlıdır.

Şakirpaşa'dan bir işçi

Örgütlenirsek daha iyi koşullarda çalışacak ve yaşayacağız!

Ben bir tel işçisiyim. 1 Mayıs'a SİDER

arkasında katıldım. Mahalleden 2 araç dolusu insanla birlikte 1 Mayıs'a gittik. Bizler tel işçileri olarak 10-15 kişi diğer işçi arkadaşlarımızla birlikte yürüdük. Çok coşkuluyduk. Yürüyüş sırasında ve alanda birçok insan bizleri alkışlarla selamladı. Seneye daha güçlü bir katılım gerçekleştireceğiz. Biliyorum ki örgütlenerek ve mücadele edersek daha iyi koşullarda çalışacak ve yaşayacağız. Bu yüzden bütün işçi arkadaşlarımı SİDER'de örgütlenmeye, mücadele etmeye çağırıyorum.

Bir tel işçisi

Mücadele etmekten başka kurtuluşumuz yok!

Ben bir plastik işçisiyim. Şakirpaşa Sanayi Sitesinde çalışıyorum. Çalışma saatlerimiz çok fazla olmasından kaynaklı olarak üzerimizde çok fazla yorgunluk oluyor. Kapitalistler her gün zenginliklerine zenginlik katarken, bizler uzun çalışma saatleri, düşük maaş, sigortasız çalışma, patron azarları, ücretlerin geç ödenmesi gibi sorunlar yaşıyoruz. Bütün bu sorunlara karşı bizlerin hemen örgütlenmemiz gerekiyor. Bu yüzden herkesi SİDER çatısı altında örgütlenmeye çağırıyorum. Ben de bu sene 1 Mayıs'a SİDER pankartı arkasında katıldım. Bütün sanayi işçilerini mücadele etmeye çağırıyorum. Başka bir kurtuluş yolumuz yok.

Şakirpaşa Metal Sanayi'nden bir plastik işçisi

SİDER'den çağrı...

Akdeniz Fiberglas işçisinin kaybedecek bir şeyi yok!

Ekonomik krizin işçi ve emekçilerin sefalet koşullarındaki yaşamını daha da kötüleştirdiği bir dönemden geçiyoruz. İşsizlik ülke tarihinin en üst seviyesine ulaşmış durumda. Patronlar servet ve lüks içinde yaşamlarını sürdürürken işçiler de sefalet içerisinde çalışma ve yaşam koşullarına devam ediyorlar. Bunun binlerce örneğinden sadece biri de Akdeniz Fiberglas.

Aylardır ücretlerin düzensiz ödenmesi konusunda sorun yaşanıyor. Son birkaç ay içerisinde işletmede işçilerin yarısından fazlası işten çıkarıldı. Çok düşük ücret alan işçiler iki aydır maaş alamıyorlar. İşçilerin milyarlarca lira alacakları birikmiş durumda. Sağlıksız çalışma ortamları ve ağır çalışma koşulları altında ezilen Akdeniz Fiberglas işçileri bu koşullara ek olarak bir de baskı ve hakarete maruz kalıyorlar. Akdeniz Fiberglas'ta

yaşanan sorunlar kuşkusuz bunlardan ibaret değil.

Kardeşler!

Biz **Adana Sanayi İşçileri Derneği** olarak bir kez daha sizlere sesleniyoruz. Kaybedecek bir şeyiniz yok. Böylesi ağır çalışma ve yaşam koşulları altında günbegün eziliyor, sömürülüyoruz. Bu koşullar altında Akdeniz Fiberglas patronu yalan ve hilelerle bizleri kandırabiliyor. Eğer tüm zenginlikleri yaratan bizler isek, üreten bizler isek, bu sefalet koşullarına da razı olmamalıyız. Akdeniz Fiberglas patronunun ayaklar altına aldığı onurumuzu korumalı, adım adım bizim olanı almamız. Kendimize güvenmekten, birlik olmaktan, mesai arkadaşlarımızla omuz omuza mücadele başka yolumuz yok. İnsanca bir yaşam, onurlu bir gelecek bizlerin elinde.

Adana Sanayi İşçileri Derneği

Mersin Limanı'nda direnişi zaferle sonuçlandı!

Mersin Limanı'nda (MIP) sendikalaştıkları için işten atılan liman işçilerinin direnişi 128. gününde kazanımla sonuçlandı. İşçilerin kararlı mücadelesi sonucu geri adım atan MIP yönetimiyle yapılan prensip anlaşması sonucu işçiler işbaşı yapacak.

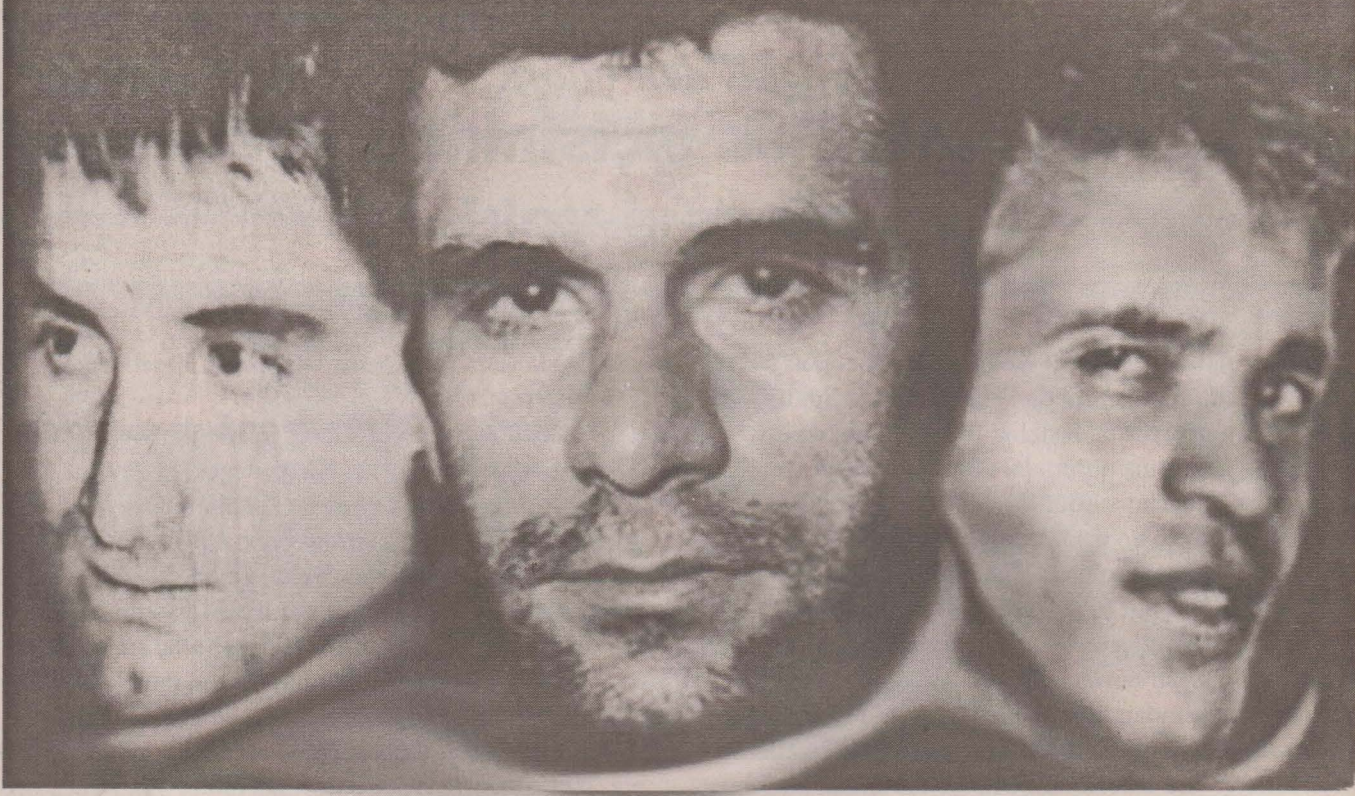
Mersin Limanı'nda 128 gündür işlerine dönme mücadelesi veren liman işçilerinin direnişi başarıyla sonuçlandı. TÜMTİS yöneticileriyle liman ana işleticisi MIP ve MPO firması arasında yapılan görüşme sonucu prensip anlaşmasına varıldı. Prensip anlaşmasına göre ilk etapta 140 işçi sendikalı olarak işbaşı yapacak. Geri kalan 49 işçi ise en geç bir ay içinde işlerine başlayacak. Ancak işçiler, anlaşma uygulanana kadar direnişi sürdürme kararı aldılar.

Mersin Limanı'nda sendikal örgütlenmenin tasfiyesine ve işten atmalara karşı başlattıkları direnişlerini onurluca sürdüren TÜMTİS üyesi liman işçileri bugüne kadar karşılaştıkları "paravan şirket oyunu"na, polis saldırılarına rağmen direnişlerini kararlı bir şekilde sürdürdüler. **Akan-Sel Nakliyat**'ta örgütlenen liman işçileri MIP eliyle limana getirilen ve direnişi kırma amacı taşıyan işçileri limana sokmamış sonrasında da sermayenin kolluk güçlerinin cop ve biber gazlı saldırısına maruz kalmışlardı.

Sendika yetkisi tarafından yapılan açıklamada şunlar söylendi:

"Şu an hiçbir şey bitmiş değil ama işveren 140 işçinin hemen işbaşı yapacağını, 49 işçinin ise 1 ay içinde işe başlayacağını taahhüt etti. Direnişin başından beri burada iş barışının sağlanabilmesi için atılan işçilerin sendika hakkına saygı gösterilmesi gerektiğini söylemiştik. Baskıyla bunun engellenemeyeceğini söylemiştik. Henüz hiçbir şey bitmiş değil. Umut ediyorum işbaşı yapılır ve iş barışı sağlanır. Bugüne kadar katkı sunan herkese çok teşekkür ediyorum. Mücadele bitmedi, sürüyor."

Deniz'lerin yolunda devrim saflarına!

**6 Mayıs 1972...
Deniz, Yusuf, Hüseyin...**

'71 Devrimci hareketinin gençlik önderlerinden

Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan, Hüseyin İnan,

37 yıl önce, 12 Mart'ın hukuk tanımayan mahkemelerinin kararıyla ve sermayenin o günkü temsilcilerinin onayıyla idam edildiler. onlar ayaklarının altındaki idam sehpasını tekmelerken, devrime olan inançlarını bir kez daha haykırdılar.

Deniz Gezmiş idam sehpasına çıkarıldığında, "Yaşasın tam bağımsız Türkiye, yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği, yaşasın Marksizm-Leninizmin yüce ideolojisi kahrolsun emperyalizm!" diye haykırdı.

Yusuf Arslan'ın son sözleri, "Ben ülkemin bağımsızlığı ve halkımın mutluluğu için şerefimle bir defa ölüyorum. Sizler, bizi asanlar şerefsizliğinizle her gün öleceksiniz. Biz halkımızın hizmetindeyiz. Sizler Amerika'nın hizmetindesiniz Yaşasın devrimciler, kahrolsun faşizm!" oldu.

Hüseyin İnan ise, "Ben şahsi hiçbir çıkar gözetmeden halkımın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştım. Bundan sonra bu bayrağı Türk halkına emanet ediyorum. Yaşasın işçiler, köylüler ve yaşasın devrimciler. Kahrolsun faşizm!" diyerek haykırıyordu, idam sehpasına çıkarken.

Onlar işçi sınıfının kurtuluşu uğrunda mücadele ettikleri için ölüme mahkum edildiler. Bugün Denizler'in idam kararını "haksızca verilmiş bir karar" olarak göstermeye çalışanlar, gerçekte onların devrimci kimliklerini yoketmeye çalışıyorlar. Denizler devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleştiler. Onları yaşatacak olan da devrim ve sosyalizm mücadelesini bugüne ve yarınlara taşıyanlar olacaktır.